



**У Х В А Л А**  
**ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ**  
**ДРУГОГО СЕНАТУ**  
**КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Слободянюка Івана Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другої частини другої статті 369 Цивільного кодексу України**

м. К и ї в  
26 червня 2018 року  
№ 196-3(П)/2018

Справа № 3-222/2018 (2781/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,  
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,  
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Слободянюка Івана Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другої частини другої статті 369 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а :**

1. Слободянюк І.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення абзацу другої частини другої статті 369 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким у разі вчинення одним із співвласників правочину щодо розпорядження спільним майном вважається, що він вчинений за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорюване положення Кодексу, застосоване у постанові Верховного Суду від 5 березня 2018 року, порушує його конституційні права „мати рівні з іншими громадянами конституційні права і свободи“, „не бути протиправно позбавленим права власності“, „володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю“, а викладені у цій постанові висновки щодо застосування вказаного положення суперечать сформованій у судовій практиці позиції щодо розпорядження особами, які перебували у шлюбі, майном, набутим ними за час шлюбу, після його розірвання виключно за їх згодою відповідно до норм Кодексу та обмежують можливість захисту прав співвласників майна.

Автор клопотання стверджує, що положення абзацу другої частини другої статті 369 Кодексу не передбачає одержання згоди усіх співвласників у разі вчинення правочину щодо розпорядження спільним майном одним із них, а також уповноважує на таке розпорядження одного співвласника, позбавляючи іншого з них права вчиняти правочини щодо цього майна. У зв'язку з наведеним, на його думку, зазначене положення Кодексу вносить „невизначеність“ у відповідні правовідносини, суттєво погіршує правове становище співвласників, що не давали своєї згоди на відчуження спільного майна, обмежує їх конституційне право власності, яке має бути рівним для всіх громадян, та суперечить положенням

частини першої статті 24, частин першої, четвертої статті 41 Конституції України. Також суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що у Кодексі не передбачено можливості попереднього і повного відшкодування дійсної вартості відчужуваного об'єкта спільної сумісної власності іншим співвласникам, якщо один із них вчинив правочин щодо розпорядження таким об'єктом без згоди інших.

На обґрунтування своїх тверджень автор клопотання посилається на норми Конституції України, Кодексу, Сімейного кодексу України, Рішення Конституційного Суду України від 8 липня 2010 року № 18-рп/2010, позицію, викладену у рішенні Європейського суду з прав людини у справі „Джеймс та інші проти Сполученого Королівства“ від 21 лютого 1986 року, а також на судові рішення у своїй справі.

До конституційної скарги Слободянюк І.І. долучив копії судових рішень у справі, в якій він був стороною, а саме рішення Святошинського районного суду міста Києва від 1 липня 2015 року, ухвали апеляційного суду міста Києва від 6 грудня 2017 року, постанови Верховного Суду від 5 березня 2018 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є

очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу повинен навести аргументи на підтвердження порушення його конституційних прав оспорюваним законом України (його окремими положеннями).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність положення абзацу другої частини другої статті 369 Кодексу, цитує норми Конституції України, Кодексу, Сімейного кодексу України, Рішення Конституційного Суду України від 8 липня 2010 року № 18-рп/2010, позицію, зазначену в рішенні Європейського суду з прав людини у справі „Джеймс та інші проти Сполученого Королівства“ від 21 лютого 1986 року, та викладає власне розуміння змісту оспорюваного положення Кодексу, а також зауваження щодо недосконалості законодавчого регулювання питань здійснення права спільної сумісної власності в цілому. Крім того, Слободянюк І.І. фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями у його справі, зокрема постановою Верховного Суду від 5 березня 2018 року, та стверджує про суперечність судової практики. Зазначені аргументи не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положення абзацу другої частини другої статті 369 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Слободянюка Івана Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу другого частини другої статті 369 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**